

Kurak

bu renkler bu resme sığmaz
dedim babaya
insan çocukluğundan sonra
yaşamaz aslında
sağlamasını yapar hayatın

kenar süsü yaptığı defterini arar
ısınamaz şu koca dünyada
canını yakıp onca ânın

hayallere soyunmak
üşütür sonra en çok
sevgiden terlemeli çocukken

bu beden bu kabire sığmaz
dedim babaya
çelikten çomakları kırılmış
kalp durur oyun durmaz

ölümün canı sıkılır orda

kederden kurtulabiliriz belki
öksürüğümüze ıhlamur
ruhumuza insanlık iyi gelir

ama bu huzur bu cana sığmaz
dedim babaya
elde kalır nisan yağmuru

o da sonbaharda yağmaz

Esra Güzelipek